

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 17 LIPCA V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Czytamy w *Poczcie Północnej*, z *Petersburga* pod dnem 7 lipca: Naytąskawiey mianowani: zostający w obowiązkach Koniuszego, rzeczywisty kamerher, *Ozierow*, Koniuszym, a rzeczywisty kamerher, *Xiążę Teodor Galicyń*, Łowczym dworu J. C. Mości. Zostający w Kollegium Państwa spraw zagranicznych, assessor kollegialny, *Xiążę Trubecki* i aktuaris *Baron Strogonow*, kamerjunkturami dworu J. C. Mości.

Metropolita greko-unicki, *Bulhak*, otrzymał order s. *Anny* 1szej klasy.

Mianowani kawalerami orderu s. *Włodzimierza* 3ciey klasy: rzeczywisci radcy stanu, dyrektor departamentu spraw duchownych wyznań zagranicznych, *Turgienjew* i rządcą kancelaryi kommissyi szkół duchownych *Halachow*; tegoż orderu 4tey klasy radca nadworny, *Radin*, w tymże departamencie orderu s. *Anny* 2giey klasy, w tymże departamencie exekutor radca kollegialny *Safajłow*; naczelnicy wydziałowi, radcy nadworni, *Hrabia Sivers* i *Niewierowski*; rządcą kancelaryi *Xiążęcia Jmci Galicyna* w oddziale interessow dworu, radca kollegialny, *Sitnikow*; ober-sekretarz *Najświętszego Synodu*, radca nadworny, *Swiesznirow*; i radca nadworny, *Jastrebrow*, mający szczególne obowiązki w wydziale sekretaryatu stanu i interessow duchownych kościoła greko-rossyjskiego.

W ostatnią środę, d. 4 t. m., u N. Cesarzowej

Jejmości, *Maryi*, był wielki bal z wieczera. Radcy kollegialni, *Zagorowski*, *Lukini* i *Krzyanowski*, otrzymali rangę radców stanu, ze starszeństwem od dnia, w którym skończyli lata przepisane do wysłużenia w randze poprzedzającej, a to stosownie do ukazu z dnia 9 sierpnia 1809 i reskryptu pod dnem 14 stycznia 1811 roku.

Dnia 17 czerwca w *Polocku* utworzył się oddział Towarzystwa Biblijnego. Zyd jeden zapisał 5 rubli do skłádki.

Od rozpoczęcia się tegoroczney żeglugi, do dnia 22 czerwca przyszło do archangielskiego portu 219 okrętów kupieckich, powiększey części z ballastem; rossyjskich zaś towarów w maju wyszło z tego portu przeszło na 90,000 rubli.

Hrabia Rumiańcow, Kanclerz Państwa, d. 20 przejeżdżał przez *Nowozybkow*; udaie się do dóbr swoich, *Homla*. — Jenerał piechoty, *Hrabia Langeron*, dnia 18 czerwca wyjechał do *Poltawy* z *Charkowa*, dokąd przed dwoma dniami był przybył.

D. 15 i 16 zrana, w *Charkowie* mocne były mrozy, od których wiele ucierpiał roślina. — W témże mieście wychodzą na jaw dzieła *Pani Krzyzewskiej*, znanomoy już w literaturze rossyjskiej z piękności stylu autorki, pod tytułem, *wolne chwile moje*; dochod z rozprzedaży tego dzieła przeznaczony jest na rzecz *Charkowskiego Towarzystwa Dobroczyńności*. Prenumeruje się u *P. Kwitki*, rządcy domu tegoż Towarzystwa. Cena exemplarza z przesyłką rubli 5 (zapewne ass.)

D. 1 czerwca, od 9tey wieczorem przez całą noc do następnego rana, była w *Kazaniu* straszliwa burza, z ulewą i gradem. W wiosce za *Wolgą*, *Niższy Usłon* nazwaney, pożar od piorunu wsczętł spalił kilka domów. W tatarskiej wsi iedney, wiorst 50 od *Kazania*, podobnaż była burza; z gradem wielkości gołębiego, a czasem i ku-

tego jaja, wiele powybił zboża; w drugiey zaś wiosce tatarskiej, *Ura* zwaney, potoki z deszczow kilka domów zniosty; we wsi *Kurza*, niedaleko miasta *Arka*, mnóstwo pomiszczyło zboża i drzewo w lasach powywracało lub połamało.

Podług *Ruskiego Inwalida* z dnia 1go lipca: NN. Królowny Pruskie, *Alexandra* i *Fryderyka*, mianowane zostały *Damami* orderu s. *Katarzyny* wielkiego krzyża.

Mianowani kawalerami: s. *Anny* 1szej klasy: kontr-admirał *Korobka*; jenerał kommissarz wojskowy flotny, *Sztymarew*; artyleryi morskiej cechmeyster *Azizimow*.

W teyże gazecie umieszczone reskrypta J. C. Mości, datowane w *Carskim Siele* dnia 17 czerwca: do jenerała porucznika, *Czaplica*, mianujący go kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giey klasy wielkiego krzyża, w nagrodę mężstwa i waleczności w wojnie z *Francją* r. 1812 i roztropne rozporządzenia w czasie odwrotu wojsk nieprzyjacielskich. Do jenerała majora *Benarda*, z przyłączeniem ozdoby orderu s. *Anny* 1szej klasy, w nagrodę mężstwa i waleczności, okazaney w rozprawie z nieprzyjacielem d. 31 lipca r. 1812 pod *Horodeczną*. Do jenerała majora, *Sitwersa* 2go, z nominacyą kawalerem orderu s. *Włodzimierza*, 2giey klasy wielkiego krzyża, w nagrodę waleczności i mężstwa w rozprawie z nieprzyjacielem w teyże bitwie pod *Horodeczną*. Do jenerała majora, *Kornilowa* 1go, z przesłaniem orderu s. *Anny* 1szej klasy, w nagrodę mężstwa i waleczności w teyże rozprawie, co i powyżsi jenerałowie. Do jenerała porucznika, *Kozackowskiego*, z orderem s. *Anny* 1szej klasy, za okazaną waleczność i mężstwo, w bitwie d. 30 lipca 1812 pod *Swolną*. Do jenerała porucznika *Helfręjcha*, z orderem s. *Anny* 1szej klasy, za waleczność w teyże bitwie pod *Swolną*. Do jenerała porucznika *Nizowa*, z orderem s. *Włodzimierza* 2giey klasy wielkiego krzyża za waleczność w bitwie pod *Horodeczną*.

Porucznik *Bohdanowicz* i Kapitan wojsk francuzkich, *Roussel*, kawalerami s. *Włodzimierza* 4tey klasy.

Przez rozkaz dzienny, d. 1 lipca: 4ta dywizya piesza ma się nazywać 28mą, a 28ma 4tą dywizyą. 27ma i 28ma dywizya piesza skłádają oddzielny korpus, który ma się nazywać oddzielnym korpusem Litewskim i zostawać pod rozkazami Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzowicy Jegomości.

Przez tenże rozkaz dzienny, należący do orszaku J. C. Mości, jenerał major, *Hrabia Potocki 1*, mianowany jenerałem adjutantem przy boku J. C. Mości.

Zmarły jenerał adjutant J. C. Mości, *Hrabia Strogonow*, wykreśla się z listy rang.

Naczelnik Głównego Sztabu J. C. Mości, d. 29 czerwca obwieścił całemu wojsku wolę N. Pana, iżby na adjutantów do jenerałów nie byli podawani oficerowie niższej rangi od porucznika.

D. 30 czerwca w obecności J. C. Mości, W. X. Jmci Cesarzowicy, *Xiążęcia Pruskiego*, *Wilhelma*, i wielkiej liczby jenerałów, odbyła się świetna parada wojsk gwardyi, na placu siemionowskim. Znajdowały się półki następujące: kawalergardow, konney gwardyi bokowey, dragonów i luzarow gwardyi; 4 szwadrony

ułanow gwardyi; 2 szwadrony kozakow gwardyi; artyllerya konna; 1sza i 2ga dywizya piesza gwardyi; półk grenadyerów Cesarza Austryackiego; 2 bataliony grenadyerów półku Hrabiego *Brakcejeua*; 1 batalion karabinierów wzorowych; 1 półk karabinierów; obie brygady gwardyjskiej artylleryi pieszej. Wszystkimi wojskami dowodził jenerał piechoty, Hrabia *Mitoradovich*; 2gą brygadą 1szej dywizyi gwardyi W. X. Jmć *Nikolay Paulowicz*; całą jazdą, jenerał adjutant *Wasilczykow* 1; całą artylleryą W. X. Jmć *Michal Pawlowicz*; 2gą dywizyą gwardyi jenerał adjutant *Potemkin*; brygadami grenadyerów jenerał major *Kniażnin*, a karabinierami jenerał major *Nabokow*. Wszystkie te wojska, w liczbie do 40,000, wysciagały się wzajemnie w szybkości i dokładności działań i obrótow, i stały się godnymi wysokiey pochwały Cesarza Jegomości, a podziwienia w wszystkich obecnych.

D. 5 lipca w kościele ś. *Alexandra-Newskiego*, odprawil się pogrzeb jenerala adjutanta, Hrabiego *Strogonowa*, ze zwyczajnymi dla jego stopnia honorami wojskowemi. W W. XX. Ichmość, *Konstanty* i *Michal*, znajdowali się na tym żalobnym obchodzie.

Liczba okrętów w *Rydze* do d. 10 lipca: przybyłych 1,272, wyszłych 1051

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny 3 r. 86½ k.; dukat 10 r. 96 k.; imperyal 57 r. 55 k.

Mińsk dnia 1 lipca. (Artykuł nadesłany.)

W Gimnazjum Mińskiem od dnia 25 czerwca r. t. przez dni sześć następujących po sobie, odbywał się publiczny popis Uczniow Klass wszystkich, zaczynając od nauki Chrześcijańskiej, zdawali oni sprawę przedmiotów według ustaw na Gymnazyja przepisanych. Przejęci ważnością ce u, do którego nauki doprowadzają, z zapalem ubiegali się o zaszczyt popisowania się i chlubitny spostępku swojego zalety. Celującymi są w *Klassie początkowej*: Kobyliński Alexander, Jurjewicz Marcin, Łęski Wincenty, Wierzbicki Ignacy, Zakowicz Felix. W *Klassie pierwszej*: Odyniec Pantaleon, Iwanowski Felix, Małafiejew Bazyl, Stankiewicz Józef, Porowski Józef, Kopciuchowicz Bazyl, Stefanowicz Alexander. W *Klassie drugiej*: Piotrowski Antoni, Pokopinowicz Julian, Miłajski Jan, Naborowski Melchior. W *Klassie trzeciej*: Guze Rudolf, Jabłoński Mikolay, Janowski Jerzy, Lissowski Onufry, Mordwin Benedykt, Nowicki Tadeusz, Nowicki Alexander, Wierzbicki Konstanty. W *Klassie czwartej*: Tyszkiewicz Józef, Neciejewski Franciszek, Welczek Jan, Wycieczewicz Felix. W *Klassie piątej*: Lichodziejewski Jędrzej, Odachowski Kazimierz, Skorulski Wincenty, Hamikiewicz Michal, Herman Wincenty, Ereherowicz Tadeusz, Hłako Antoni. W *Klassie szóstej*: Tyszkiewicz Wincenty, Makarowicz Jan. Po ukończeniu popisow JW. Wice-Gubernator Gieczewicz wpisal do złoty zęgi dwóch klasy szóstej uczniow: Tyszkiewicz Wincentego i Makarowicza Jana, którzy przez cały czas znajdowania się swoiego w Gymnazjum Mińskiem, w każdej Klassie Nauką i dobremi obyczajami celując, na tę dla siebie chlubitną zasłużyli nagrodę.

Molodeczno dnia 6 lipca. (artykuł nadesłany)

Dnia 28 czerwca, podług zwyczaju Najwyższemi ustawami przepisanege, odbył się u nas popis publiczny uczniow szkoły powiatowey Wilejskiej. Obywatelstwo tego powiatu wczesnie przez okólnik o dacie szkolnego popisu uprzedzone, licznie się tam zgromadziło, a na czele jego znajdował się powiatowy Marszałek i Kawaler, Dozorca honorowy Szkoły, JW. Melchior Wolodkowicz. Przed rozpoczęciem popisow, Nauczyciel Wyimowy i Prawa, Hilary Kiszka Zgierski, w stosowny do okoliczności przemowie, powital imieniem całej szkoły, honorowego iey Dozorcę: po czem szczególniej pilnością celujący uczeń klasy czwartej Dominik Łopacinski, miał w podębnyże treści krótki głos do całej publiczności. Nastąpiły zatem porządkiem klass i przedmiotów popisy. Przed popisem z nauk Matematycznych i Fizycznych, Nauczyciel tych przedmiotów, Julian

Suchodolski czytał rozprawę o pożytku nauk matematycznych, usiłując w szczególności pokazać, ile ten od dobroci metody ich wykładania zależy. Za ukończeniem popisow nastąpiło przeczytanie imion uczniow celujących, i uznanych z tych liczby za godnych, aby ich imiona zostały umieszczone w księdze, nazwanej *złotą*. Po wpisaniu ich do niej JW. honorowy Dozorca zabrał głos, w którym, wymownem wystawieniem dobrodzieystw, takich nauki i osobiste talenta od Najjasmiejszego Cesarza, w całej ogromnej przestrzeni państw jego dzniarą, wzbudził w sercach słuchaczow tkliwe i wdzięczne dla najlepszego Monarchy uczucia: po czem uczniom tej szkoły w bezpośrednim Zwierzchniku, Dozórce etatowym najczulszego ich oświecenia i obyczajów stróża, i w przykładności przewódę wskazawszy, zakończył zachęceniem ich do korzystania z łask Monarszych i powodowania się tym, którzy pracują nad przyprowadzeniem do skutku wielkich względem uszczęśliwienia rodzaju ludzkiego wspaniałomyślnego Cesarza zamarów. Te Deum w kościele XX. Trynitarzy, któremu cała publiczność zgromadzona assystowała, uroczystość dnia tego zakończyło.

Uczniowie celujący: Z klasy I Kazimierz Tyszyński, Benedykt Petruszewicz, Tadeusz Skobiej. Z klasy II. Felix Kuszel, Dominik Moszczyński, Jan Moszczyński. Z klasy III. Jan Suchocki, Antoni Pietraszkiewicz, Stefan Zan, Alexander Jasiński, Antoni Komocki, Felix Czaszniczi. Z klasy IV. Tadeusz Proszyski, Dominik Łopacinski, Fabijan Okulicz. Z klasy V. Adam Kurowski, Antoni Ludin.

Królestwo Polskie.

Zapowiedziany w gazetach stolicy naszej, smutny obrządek wyprowadzenia z niej, szanownych zwłok ś. p. Xiążęcia *Józefa Poniatowskiego*, Wodza naszego wojsk polskich, do *Krakowa*, odprawil się w dniu onegdajszym, przy wystąpieniu, pod dowództwem JW. Jenerala Dywizyi, Hrabiego Wincentego *Krasińskiego*, czterech szwadronów gwardyi korony Polskiej, dwóch batalionów gwardyi Polskiej pieszej, jednego batalionu pułku 1go liniowego i jedenastu dział artylleryi pieszej.

W kościele górnym, *Sgo Krzyża*, zebrani byli wszyscy obecni tu Jenerałowie i oficerowie otu naredcow, urzędnicy, tudzież rodzina, przyjaciele, domownicy i służby nieboszczyka. Po ocszczeniu Mszy żalobney i Mowie maney przez W. Xiędza Kanonika *Szaniawskiego*, odprowadzał zwłoki przy assystencyi wojsk JW. Xiędz Biskup *Zambrzycki*, z licznem duchowieństwem świeckim i zakonnem, do tak zwanych figur przy ulicy *Ujazdowskiej*, gdzie czekał na nie Kapelan wojskowy Xiędz *Małewski*, dla dalszego ich odprowadzenia. Idący przed trumną Jenerałowie, nieśli na węzłowiach ozdoby orderowe i łaskę Marszałkowską ś. p. Xiążęcia. Począwszy od *Sgo Krzyża*, stały cechy z chorągwaniami, a wszystkie ulice, aż do granic *Warszawy*, mnostwo ludzi napelniało. Powszechne rozrzewnienie, żalosc okazująca się na twarzach, tzy oficeronione, nowym były w dniu tym dowodem, że panję rzadkich cnót i zaslug nieboszczyka żyje w sercach współczesnych i przydzie do potęmności. Gdy zwłoki stanęły u rogatek *Mickotowskich*, wojska oddały mu cześć ostatnią przez wystrzały z dział i ręczney broni, a przed samem wyruszeniem ich w dalsze przeznaczenie, JW. Jenerał Dywizyi, Hrabia Wincenty *Krasiński*, przemówił czule do przytomnych, w tych słowach:

Współobywatele i W ojownicy!

Moment nadszedł, w którym mamy złożyć w grobie Bohatyrow i Królów, posmiertne zwłoki Wodza naszego, tego to Wodza, co uszyszko nam i sławie poświęcił. Cztery lata już upłynęło od Jego straty. Wieleż to narodow zniemilo su oby byt i położenie, a wasze uczucia dla Niego zausze sąrdune! Świetnego rodu potomek, obrońca waszych zagród, ile razy błysnął promień nadziei czystego bytu, on był waszych po wiecien uczestnikiem i rązem Dowódcą. Coraz nowym wawrzynem swe czoło uwieczniał; on wasze orły w olce uiecił kraie, Boga maigę za obrońcę, a byt i sławę narodu za przedmiot.

Wszyscy zrodzeni tu obywatelami, dzisiay czy żołnierze, czy urzędnicy, w nim przykład cnoty brać powinniśmy. — Któż pochłubić się może, iż był lepszym nad Niego obywatelem, meźniejszym żołnierzem, sprawiedliwszym urzędnikiem? Wasza żalosc, wasze tzy to dowodzą, a nasze przywiązanie i pamięć, co samey śmierci szranki przechodzą, są iedyną nagrodą Jego dzieł i Jego poświęceń.

On to łączy Bohatyrskie nasze wieki z przyszłością. — Kiedy oycowie nasi śmiertelnym okrywali całunem wiekopomne żuloki Czarneckich, Tarnowskich, Chodkiewiczów, Boga zastępow błagali, by im podobnych krój nasz wywodził woioowników; wszedł Poniatowski, iak zozra iaka w nayokropniejszych chwilach, zaiasniał, rozpostart naszą sławę, i krew, którą na własney odebrał ziemi, za kraj swój wylał.

Ostatnia to była bytu naszego ofiara. Niebo w swej litości obdarzyło nas Monarchą, który raczył zagoić nasze rany i pozwolił nam używać swej opieki i nadziei. Los Poniatowskiego tém jest świctniejszy, iż nie mógł przewidzieć losu, co nas czekał. Polacy! taską Alexandra odrodzeni, za to on imię istnieć przestał. Dzieci wasze, powtarzając Jego czyny, późney potomności ie podadzą, a z mlekiem wysysając przywiązanie do kraju i Monarchy, niech w Jego ślady wstepują.

Ty Warszawo, coś Jego była kolebką, i świadkiem młodocianego wieku, coś mu swe naymilsze nadzieie i swe dzieci poświęcała, raz ostatni widzisz go w swym obrębie, i raz ostatni tzy nad Jego żulokami ronisz.

Mury Krakusa, i ów sławny Wawel, na którym wznosi się ta starożytna Świątynia, która w suém tonie tyłu Monarchow zachowała, przyimie Go w szereg tych Bohatyrów, któremi po tyłu wiekach i klęskach ieszcze nasza ziemia się szczyci.

Ruski Inwalid, wydawany po polsku, pod artykułem z Warszawy, d. 16 czerwca, umieścił z dziennika frankfortskiego: „Hr. ia Leon Potocki, szambelan dworu Cesarza Jmci Rossyjskiego, wyjechał do Rzymu, w poselstwie do Jego Świątobliwości, w sprawie katolików rzymskich, nięszkających w państwie rossyjskiem.“

Dyrekcya Jeneralna Loteryy Krajowych Królestwa Polskiego. W dalszym ciągu obwieszczenia o agituiącym się ciągnięciu Loteryi na majątność Tyszowce, w dniu 14 b. m. do Gazet podanego, uwiadomia nięniejszym, iż w dniu 15 b. m. zrana i po południu odciągnięto 1,600 Numerów, z których poniżej wyrażone wygrały, jako to: Nra 23,201 — 36,248 — 49,078 — 25,450 — 10,172 — 45,758, po 5 cz. zł.

W dniu 16 b. m. zrana i po południu odciągnięto 1 600 Numerów, z tych wygrały Nra 34,184 — 8,372 — 7,955 — 46,450 — 36,359 — 6,800 — 4,306 — 69,279 — 54,644 — 34,156 — 43,001 — 40,628 — 74,366 — 56,660 — 16,989 — 83,850, po 5 cz. zł.; Ner 76,113 10 cz. zł. a Ner 25,994 50 cz. zł.

W dniu dzisiejszym zrana i po południu odciągnięto 1,600 Numerów, z tych wygrały Nra 33,955 — 77,378 — 32,929 — 42,538 — 79,822 — 2,352 — 37,260 — 54,778 — 38,393 — 74,828 — 54,897 — 9,406 — 9,180 — 57,829 — 14,305 — 19,778 — 3,349, po 5 cz. zł., a Ner 10,518 10 cz. zł.

Dalsze ciągnięcie niniejszey Loteryi do dnia następnego na godzinę 9tą rano odłożone zostało.

W Warszawie d. 17 Lipca 1817.

Kochanowski.

Straszak S. J. D.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

A U S T R Y A

Ze Lwowa. — NN. Cesarstwo Ichmość sluchali dnia 13go b. m. W. Mszy w Kościele archikatedralnym, przyczem assistowali Im Sztaby dworskie, C. K. Rady tajni, C. K. Szambelani, Naczelnicy i Rady Władz krajowych, tudzież Woyskowi. Wieczorem był u Hrabiny Korduli Patockley bardzo świctny bal, na którym się przepych i gust przesadzaly. NN. Cesarstwo Ich-

mość raczyli go zaszczycić naywyższą obecnością swoją, i dać licznemu Zgromadzeniu nowe dowody uprzejmości i łaskawości swojej. Dnia 14 b. m. zwiedził N. Pan oba Seminaria, Kościoły Karmelitański, Franciszkański, Dominikański i Bernardyński, Kościół katedralny Ormiański, Cerkiew stauropigialną i parafialną mieską, i Kościół ewangelicki. N. Pan daie co dzień posłuchanie.

A N G L I A

Ostatni numer dziennika Angielskiego, *Quarterly Review*, zawiera obraz przyczyn i postępu nieukontentowania ludu w Anglii. Z tego obrazu przytaczamy niektóre miejsca.

„Rękodzielnicy wychowani są i żyją tak, że nie są zdolni mieć uczuć patryotycznych, moralnych i religijnych. Dzieci nawet pracują, zamiast coby się miały uczyć prawideł moralności i religii; a dorośli, oddaleni od swoich rodzin przez cały tydzień, schodzą się w Niedziele na kluby i do szynkowni, będących ogniskiem rokoszu. Nie można się spodziewać, ani nawet nie należy pragnąć, aby rękodzielnie nasze stały się, jak dawniey były, czynnemi. Dowcipny mechanizm, za którego pomocą tak daleko posunęliśmy plody nasze, stał się przyczyną upadku monopolium naszego; docieczone go bowiem, naśladowano, i na ład stały zaprowadzono. Wszystkie narody staraia się obchodzić bez nas. Z wielkości naszey rękodzielniczey pozostała nam tylko massa biedney i nieukontentowanej ludności, której użyć do rolnictwa nie można. Niemoralność niektórych celniejszych rękodzielników, zniszczyła więtość rękodziel naszych. Chemicznych działań użyto do nadania blasku muiey trwale robionym rzeczom. Oszukany kilka razy cudzoziemiec, szuka teraz rzetelnieszego kraju. Biada Rządowi, który narodową pomyślność na samey robocie zasadza, a nie pomni na moralność i religią! Zasypia on na baryłkach z prochem. — Płatni pisarze i buntownicze drukarnie są dwoma wielkimi źródłami burzliwosci ludu. Skutkiem jest nieszczęsnym drukarni, iż praca literacka, zamiast, coby miała bydz niepodległym zatrudnieniem ludzi obdarzonych spokojnym i szanownym bytem, stała się rzemiosłem ludzi zostających w potrzebie pieniędzy. Pisarz z pióra tylko swojego żyjący, staje się często z interesu nieprzyjacielem porządku towarzyskiego i stronnikiem rewolucyi. Nie dba, że kraj wpadnie w zaburzenie, aby on tylko wpływu w nim nabył, i coś zyskał. Ten rodzaj ludzi tak jest liczny w Anglii, iż rzeczywiscie publiczney spokojności zagraża. Sztukę pisania dla ludu niezmiernie wydoskonalono, a obroconoią na cel ohydny i towarzyskiemu porządkowi zupełnie przeciwny. Rozprzedaie się około 50,000 pisemek i dzienników, iedynie dla pospółstwa poświęconych. Obelgi i potwarze są dwiema własnościami tych pisemek zapalających, rozsyłanych pocztą z szybkością błyskawicy, a które iedynie lud ciemny czyta... Ci, którzy chcą powolnych lekarstw, nie znaią niezmierney odmiany, iaką drukarnia w społeczności ludzkiej działała. Przedtém, nie pospółstwo nie znaczyło, a teraz zbliżamy się do epoki, gdzie ono wszystkiém będzie. Lekarstwo powolne, które się tak źle powiodło kilku osobom rządowym na stałym ładzie, i nasby, iak ich, nie ocaliło. Gdy trucizna aż do kości przejdzie, potrzeba dzielnego i przenikającego lekarstwa. Jedyny sposob ocalenia nas, jest w poprawie religijney, moralney i cywilney ogromney klasy rękodzielników, nie mających zatrudnienia, a poprawa ta powinna bydz z gruntu. Trzeba uczyć dojrzałych, odiać im zatrute pisma, wychowywać dobrze dzieci, a tak iednych, iak drugich oświecać.“

F r a n c y a

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 2 lipca. Pobyt Króla Jmci w St. Cloud sprzyia bardzo iego zdrowiu. Ruch i praca przywróciły N. Pana do zupełnego zdrowia.

Xiążę Wellington znajdować się będzie na rewii korpusu woyska pruskiego nad Mozą, i miał zaprosić Króla Jmci Pruskiego do Cambray, gdzie Monarcha

ten ma saszczycie obecnością swoją wielką rewią prawnego skrzydła wojska zajmującego.

Uwięziono Jenerałow *Domagé* i *Belaire*, i margrabinią *Lavalette*.

Dnia 30 czerwca w *Paryżu* brzegi i mosty *Sekwany* okryte były mnóstwem ciekawych, przypatrujących się człowiekowi, który środkiem rzeki z wolna postępował; obracał się na wszystkie strony, krzesił ogień, zapalał lukę; iadł i pił dość wygodnie. Dopytywano się, kłoby to tak nowym sposobem przechadzki używał. Nakoniec poznano Pana *Schmidt* (rodem Niemiec,) który na wynalozionem przez siebie parapontycznym krześle, wodny ten spacer odbywał.

Dawniejszy Arcybiskup *Mechliński*, *Xiądz de Pradt*, pracuje teraz nad dziełem, pod tytułem: „*Ostatnie trzy miesiące Ameryki połudnowej i Brezylji*,” które będzie dalszym ciągiem wydanego przezeń w miesiącu lutym t. r. dzieła: *o koloniach*.

Dnia 28 przeszłego miesiąca zrana w *Esquedes*, o pół mili od *St. Omer*, obiedwie prochnie wyleciały na powietrze. Szczęściem żaden człowiek życia nie utracił.

Wynoszenie się do *Afryki* zakazane zostało; wiele bowiem oficerow *Bonapartystow* udawało się do *Algieru* i *Maroko*. Powiadaia, że *Anglia* starała się o ten zakaz.—Rozszerza się i potwierdza wiadomość o szczęśliwym ukonczemu spraw kościelnych. Wkrótce kościół *gallikański* pozyszcze część dawney świetności swojej. Mężowie, równie mocą charakteru, iak wiernością znakomici, powołani są na stolice Arcybiskupie, a wybrani zpośród nich *Parowie* połączą się ze znakomitemi podporami tronu i staną się jego umocnieniem. Wewnętrzny pokoy państwa, mocniej jest połączony, aniżeli się zdaje, z pokojem kościoła. Mówią zarzecz pewną, że konkordat między *Rzymem* i *Francją* d. 12 czerwca przez *Papieża*, a d. 28 przez *Króla* naszego podpisany został. Goniec z podpisem królewskim wyjechał natychmiast do *Rzymu*—*Wielki jałmużnik* *Francyi*, *Biskup* *dyecezyi Langres* i *Biskup* *dyecezyi Alais*, skutkiem tych układow, wyniesieni bydź mają do godności *Kardynałskiey*, a *Wielki jałmużnik* na *Arcybiskupa* *paryżkiego*; *Xiądz* *Couty*, *Biskup* *dyecezyi la Rochelle*, *Arcybiskupem* *Reymskim*, a *Biskup* *dyecezyi St. Malo* *Arcybiskupem* *Bezansońskim* mianowani bydź mają. *Arcybiskupi* *Rzymski* i *Paryżki* mają otrzymać *Koadjutorow*, a wszyscy *Arcybiskupi* godnością *Parow* zaszczytem.

W *Strasburgu* d. 1 t. m. w chwili, kiedy warta zaciągała, zrobił się na placu parady dość wielki zgietk, który dał poznać nieukontentowanie swoje do gwardyi narodowey, na wartę zaciągającej. Jednakże stanowiska osadzone zostały. Sąd rewolucyjny zatrudnia się teraz tą sprawą. Wiele jest uwięzionych.

(z gaz. *Korr. hamb.*) *Paryż*, dnia 4 lipca. *Pomoc* *Królewska* w okolicach cierpiących niedostatek trwa ciągle. Wkrótce, mówi *Monitor*, daremnie szukanoby w całym państwie miasta, a nawet i wioski, dokądby się bezpośrednio dobroczynność *Króla* i *Najiasniejszey* iego rodziny nie rozszerzyła.

Zawczora umarł tu sławny mineralog *de Lamethie*, w 75 roku życia.

Kupiec prowadzący handel klejnotami, *Marvy*, i artysta roboty emalijowey, którzy pierścienie z wizerunkiem przywłaszczyciela robili i przedawali, skazani są na 3 miesiące więzienia.

Przeszłego roku gwardyacy narodowi, d. 8 lipca, iako w rocznicę drugiego powrotu *Króla* do *Paryża*, sami dobrowolnie ozdobili chorągwie i karabiny swoje liljami. Teraz zapowiedziano im, ażeby na ten raz zaniechali tego okazania poświęcenia się. *N. Pan* powróci tu d. 5 z *St. Cloud*.

Basza *Egiptu* wysłał także pełnomocnika do *Genewy*, dla sprowadzenia ztamtąd do *Kairu* różnych artystow i rzemieślnikow, zegarmistrzow, tkaczow etc. Ze wszystkich miast handlowych francuzkich za-

dne nieprowadzi teraz większego handlu, iak *Havre*; związeki tego portu z *Ameryką* i *Indjami* zachodniemi szczególnie się od niejakiego czasu rozszerzyły.

W jednym z wydanych tu na jaw dziele: „*Myśli Pana de Banald*“ wyraził pisarz między innemi: „*Wolność, równość, braterstwo albo śmierć! grały podczas rewolucyi największą rolę. Wolność zakończyła się napełnieniem Francyi więzieniami; równość posłużyła do namnożenia tytułow i znakow honorowych; braterstwo do znieważenia się; śmierć tylko stała się związkiem zgody.*“

H i s z p a n i a.

(z *Korr. hamb.*) *Madryt*, dnia 21 czerwca. *Minister* skarbu wydał godny uwagi okólnik do *Intendentow* prowincyy, w którym żąda od nich kategorycznej odpowiedzi: czy ze względu zdrowia, energii charakteru, a w ogólności ze względu ich osobistych przymiotow, są w stanie, przyprowadzić do skutku nowe urządzenie podatkow. Kto odpowie, że jest w stanie, poddany będzie pod najsurowszą odpowiedzialność. Kłoby zaś był tak szczerym, iżby zaprzeczającą dał odpowiedź, wtedy o nim i iego rodziny, ile możliwości, uczynione będzie staranie.

Uwięziony w *Lisbonie* *Baron Eben* uczynił ważne wyznania, które oficerow *portugałskich* naraziły. Skutkiem tego zaszyły w *Portugalii* nowe uwięzienia.

(z gaz. *berl.*) *Margrabia Campo-Sagrada* nie jest iak ministrem wojny. Nastąpił po nim *Jenerał* porucznik *Equia*, który sprawował ministeryum to w maju 1814, w czasie powrotu *Króla*. Jemu te poruczone było uwięzienie znakomitszych deputowanych *Kortezow*, co iak wiadomo, z wielką gorliwością i odwagą uskutecznił. Później nieco mianowany został *Jenerałem* *Kapitanem* *Starey* *Kastylii*, gdzie wkrótce *Ballasteres*, jeden z następcow iego w ministeryum wojny, pod dozór iego oddany został. Usunięty minister wojny udał się na mieszkanie do *Walencyi*, i powiadaia, że minister skarbu *Garay* wielką w nim pomocą utracił. Minister sprawiedliwości *Lozano de Torres* nabywa coraz większego zaufania u *Króla*, i otrzymał właśnie teraz order *Karola III*. Nowy plan dochodow państwa ma teraz doświadczać przeciwności i zarzutow, przynajmniej uważaia to za przyczynę, że się kurs papierow skarbowych nie podnosi.

Mówią, że *Marszałek Beresford* na krótki czas tu przybędzie.

Odkryty w *Lisbonie* spisek, który w dzień bożego ciała miał wybuchnąć, iak powiadaia, miał bydź w ścisłym związku z planami *Jenerała* *Lacy*. Spiskowicze chcieli obalić obadwa rządy i połączyć cały półwysep pod rządem republikańskim. *Konstytucya* *Kortezow* za zasadę służyć miała.

Dnia 3 czerwca przybył z *Lisbony* do *Madrytu* *Adjutant* *Jenerała* *Beresforda* z listami urzędowemi, które natychmiast *Królowi* oddano.

S z w a y c a r y.

Powódź, sprawiona przez stopienie się śniegow na górach, zrzadziła ogromną szkodę w rozmaitych okolicach *Szwajcaryi*. Woda zalala pola, i zniszczyła naderdzie wiesniaków.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Uczony żyd, nazwiskiem *Bamberger*, w *Worms*, podał roku 1808 wielkiemu *Sanhedrynowi* w *Paryżu* pismo, w którym wystawił, iak *Talmud* szkodzi obyczajom; przyłączył oraz kilka innych rozpraw. *Radca* duchowny *Paulus* w *Heidelbergu* kazał niedawno wydrukować te rozprawy, i autora ich pochwalił. *Bamberger*, który oddawna trudził się nauczaniem młodzieży w *Worms*, ściał na siebie nienawiść swoich jednowierców, i musiałby nędzne życie prowadzić, gdyby nie znalazł pomocy u *Chrześcian*.

WILNO DNIA 17 LIPCA 1817 ROKU

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Brazylia

Korrespondent hamburski w artykule z Londynu pod 4 lipca umieścił następującą wiadomość: „Na pakiebecie *Oshorn* przysły wiadomości z *Rio-Janeiro*, dochodzące do dnia 6 maja, a z *Bahia* do dnia 18 maja. Pierwsze dążą do tego, że rząd zatrudnia się przygotowaniem do wyprawy na *Pernambuco*, i spodziewano się, że d. 7 maja flotyła z 9ciu statków przewożących i 2h okrętów wojennych z 6,000 ludzi pod żaglami wyjdzie. Doniesienia z *Bahia* wystawiają tę prognozę, jako trwającą w uczciwości charakteru, oświadczają jednakże obawę, iżby wojska królewskie mocnego oporu ze strony powstańców w *Pernambuco* nie doznały.

Król Brazylji, Portugalii i Algarwii wydał rozkaz, iżby wszyscy kapitan i właściciele okrętów, zawiających do portów brazylijskich, niezwłocznie podawali do policyi listę ludności swojej i podróźnych, z dokładnym opisem ich stanu, i bezpozwolenia niedopuszczani im wychodzić z okrętów: w przeciwnym zdarzeniu okręt się konfiskuje, właściciel, lub kapitan idzie do więzienia.

Donosząc gazety austriackie o przybyciu do *Bostonu* departowanego od rządu pernambuckiego, tegoż deputowanego powieści kładą za źródło wiadomości, że ten rząd ma zaciągnąć 15,000 wojska regularnego, a 40,000 milicji: żold i racye tych wojsk mają być większe, aniżeli w którymkolwiek kraju. Opisując bandę pernambucką, do tęczy i tyłu gwiazd, ile się złączy prowincyi (jak donosiliśmy w Nrze 54 K.L.) przydają słońce i krzyż. Słońce ma oznaczać, że mieszkańcy pernambuccy nazywali się niegdyś synami słońca; krzyż zaś wyrażać ma nazwisko *Santa-Cruz*, dane Brazylji po iey wynalezieniu.

Niderlandy

W tych dniach wyiedzie Król na krótki czas do *Gandawy*, *Brügge* i *Ostendy*, a Królowa do *Antwerpii*. Dnia 5 t. m. Xiążę następca miał nieszczęście upaść z koniem; ale kontuzya, którą w nogę dostał, dzięki *Bogu*, jest bardzo lekka.

Zapewniają, iż rząd wydał zalecenie, iżby wszyscy Francuzi, objęci w wyrokach Króla Fracuzkiego, do 15 sierpnia z królestwa niderlandzkiego wyiechali — w *Courtray* niema jeszcze spokojności: lękają się tam nowych rozruchów, około czego skuteczne przedsięwzięto środki — Przez *Bruxellę* pod strażą z *Namur* prowadzono Anglika, imieniem *Martelly*, który w *Ostendzie* na okręt siadzie.

W gazecie, *Journal de la Flandre* czytamy, co następuje: Na rozkaz rządu Trybunał Nadworny *Bruxelski*, pod dniem 10 czerwca wydał postanowienie, które zawiera rozkaz na uwięzienie Xięcia *Broglio*, Biskupa *Gandawskiego*. Trybunał *bruxelski*, podług art. 18 prawa 20 kwietnia 1810 roku uznany jest za właściwy do sądenia iego za różne uczynki, które za zbrodnie są poczytane. Wyrok tego Sądu jest niecofniomy, a może być tylko niewykonywany lub zmniejszony przez łaskę Króla, albo przez list królewski skassowania.

Anglia i Stany Amerykańskie.

(z *Korr. hamb.*) Piszą z *Bruxelli* pod dniem 6 lipca. Niektóre gazety nasze zawierają następujący osobliwszy artykuł: „Listy prywatne donoszą, że w gabinecie *St. James* niezgoda iakaś panuje, i że krąży pogłoska o nastąpić mającej wojnie między Anglią i Ameryką. Podług tychże wiadomości, Lord *Grenville* miał się oświadczyć, że powróci do ministerium, jeśli wojna wybuchnie.”

Włochy

Xiążę *Kaunitz*, poseł austriacki, d. 28 czerwca w *Gandoljo* złożył Jego Świątobliwości swe listy wierzytelne. Kardynał *Severoli* do *Modeny* przybył.

WYSPY JONSKIE.

Prawodawcze Zgromadzenie Zjednoczonych Stanów wysp *Jonskich*, uchwaliwszy ustawę kontrybucyjną, wybrało z grona swojego Podpułkownika *Hrabiego Teotochi z Korfu*, *Wiktoro Caridi z Cefalonii*, a *Dyonizego Bulzo z Zanty*, jako deputowanych, aby rzeszoną ustawę podali w Londynie Królowi Anglii, będącemu Protektorem tych wysp. Deputacya ta udała się d. 10. maja na miejsce przeznaczenia swojego, a gdy wsiadała na okręty, powitały ją baterye starej twierdzy *Korfu* 17stę wystrzałami z dział

Ameryka Hiszpańska.

Gazety Londyjskie *Kuryer i Morning-Chronicle* umieściły wiadomości z *Buenos-Ayres* do dnia 15tego kwietnia dochodzące, według których wojsko Hiszpańskie, które z *Wyszego Peru* aż do *Tukumanu* było wkroczyło, po zwycięstwie odniesionem w *Chili* przez Jenerała powstańców *San Martino*, odwrót przedsięwzięło. Stojący przeciwko niemu jenerał powstańców *Belgrano* ścigał go nagle, odciął jedną kolumnę od korpusu głównego, pobił ją, i zabrał iey kilkaset ienców z 7mią działami. Potem wysłał 500 ludzi jazdy pod Jenerałem *Randeau* z rozkazem, aby ochotników (*guerrillas*) około *Chiquisaca* krążących do siebie ścignął, i jak tylko można wcześniej, aniżeli cofający się *Hiszpanie*, do *Potosi* zdążył, i złożone tam zapasy srebra zabrał. W odwrócie swoim musieli Hiszpanie walczyć ze wszelkimi trudnościami, które są nieuchronne w kraju mało zaludnionym, a po nieprzyjacielsku myślącym.

Po zdobyciu *Chili* spodziewano się pomysłnych skutków zamierzonego napadu na *Peru*, ponieważ kraj ten potrzebne mu zboża z *Chili* pobiera. Do *Valparaiso* w *Chili* zawinęły niedawno cztery okręty, które o zajęciu tego portu przez powstańców jeszcze nic nie wiedziały, i tak w ręce ich wpadły. Piąty okręt, do towarzystwa filipińskiego należący, którego ładunek na milion piastrow szacowano, został przez jednego korsarza do *Buenos-Ayres* zaprowadzonym. Nowy Rząd w *Chili* zwrócił nappierwszą uwagę swoją na to, aby Biskupa i Duchowieństwo, które dotychczas nawiększy wpływ do rządu krajowego miało, od tegoż oddalić. Muncypalność w *St. Jago* ofiarowała Jenerałowi *S. Martin* przed wyruszeniem iego z *Chili*, podarunek 20,000 dollarów, od którego się on jednakże przyięcia wymówił. Gdy się ten Jenerał do *Buenos-Ayres* zbliżał, i dowiedział, że go uroczyście powitać chciano, wszedł przebrany do miasta ulicami pobocznymi. Poymanego Hiszpańskiego Gubernatora *Chili*, kazał tylko po tej stronie gór *Andes* pod dobrą straż oddać, lubo był przekonany, że go ów Gubernator, gdyby się był w ręce Hiszpańskie dostał, pewnieby rozstrzelać był kazał. Jenerał *San Martin* rozpocznie wkrótce wyprawę wojenną dla opanowania *Peru*.

Niesnaski Rządu *Buenos-Ayreskiego* z Portugalczykami w *Montevideo*, są już zagodzone. Około środka miesiąca marca napadł *Artigas* na przednie stráže wojska Portugalskiego blisko *Montevideo*, i zadał im wielką klęskę. Portugalczycy ścigali go, lecz w zasadzce, którą na nich zrobiono około 600 ludzi utracili, a tak od *Artigasa* ścigani, do *Montevideo* cofnąć się musieli. Podczas nadejścia ostatnich wiadomości, opanował już był *Artigas* wszystkie wzgórki, które nad stanowiskiem wojska Portugalskiego panują, i trzyma

Montevideo w ścisłym zamknięciu. Portugalczycy, nie mając więcej nad 5,000 ludzi, będą musieli z tej twierdzy i krainy ustąpić.

Ameryka Północno - Angielska.

(Z gaz. Oester. Beob.) Dnia 7 kwietnia prowincjonalny Parlament Górnej Kanady, odroczył posiedzenia swoje, po uprzednim zamienieniu się Izby gminnej w komitet, dla rozważenia teraźniejszego stanu prowincyi. Pierwszym przedmiotem obrad były środki i drogi, iakieby emigracyi ze Stanów zjednoczonych zapobiedz, co zapewne nader jest zastanawiającem w tym czasie, kiedy prawie wszystkie kraje widzą się przymuszonymi do wzbraniania wynoszenia się do Stanów Zjednoczonych.

Półkownik *Bouchette* z orszakiem swoim opuścił *Boston*, dla ustanowienia z Amerykańskim Półkownikiem *Barton* wschodniej granicy jeziora *Champlain*. Również Półkownik *Oglivie*, ze strony Angielskiej, a Jenerał *Porter*, ze strony Amerykańskiej, oznaczyły mają granice Kanady ku zachodowi od *St. Regis*.

STANY AMERYKAŃSKIE

Piszą z Londynu pod 4 lipca: Już nawet i z Ameryki Północnej wynosić się zaczyna. W *New Yorku* utworzyło się towarzystwo młodych ludzi, którzy chcą iść do Ameryki Południowej, i tam osady zakładać.

Dozwala się drukować: *X. J. K. Chodani Prof. O. Komit. Cenz. Członek.* — w Drukarni *XX. Pijarów.*

O G Ł O S Z E N I A

1. Od Właścicy Komisji, ustanowionej w celu sprzedania skarbowych majątków, z powodu skarg zanoszących się do teyże Komisji, ze strony Komorników, wysłanych dla pomiaru Skarbowych majątków, na niektóre Niższe Ziemskie Sądy, a od nich i od Obywateli na tychże Komorników, w czasie danych im poruczeń, ogłasza się dla powszechnej wiadomości, przez niniejsze, poniżej następującą Instrukcyę daną ku przewodnictwom Komornikom i urzędnikom lasów:

Instrukcyę.

Dla Komorników i Urzędników lasnych wysłanych dla pomiaru Skarbowych majątków:

1. W czasie wymiaru między Komornik ma być pod rozkazami starszego. Pomiar zaś w ogólności mają oni odbywać takim sposobem; jeden z nich powinien obchodzić graniczne między, a drugi zdejmować wewnętrzne położenie, stosując się do prawideł Instrukcyi Ministra Skarbu z 8 lipca teraźniejszego roku, w tey mierze przepisanych.

2. W tych miejscach, do których Komornicy wysłani będą, tak dla nich, iako też i dla ich komend w obywatelskich domach i powiatach dawać kwatery.

3. Przybywszy tam, nie tracąc bynajmniej ze sposobnej do tego pory, przez wszystkie dni Komornicy sami powinni pełnić włożone na siebie obowiązki, nie poruczając ich nikomu innemu, z taką pilnością, starannością, wiernością i nieogładaniem się na własną korzyść, iak ich obowiązek, przysięga, wierność, i odpowiedzialność w skarbowym interesie wymaga.

4. Ciż Komornicy od poruczonych sobie czynności, ani sami nigdzie, oprócz do naznaczonych przez komendę miejsc, zgola oddalać się niepowinni, i nikt ich, prócz tych urzędów, pod których wiedzą zostają, wysłać nie może, chyba tylko w zdarzeniu spraw kryminalnych.

5. Komornicy po przybyciu Komorników do majątku, mają: o majątkach dziedzicznych od samych posiadaczy albo od ich umocowanych, i o majątkach skarbowych od uprzywilejowanych posiadaczy, ich Zastępców i rządów, w ich zaś niebytności od dyspozytorów, starostów woytów i wybornych zbierać i na piśmie sporządzić wiadomości szczegółowe: kto z ich gruntami graniczy i kogo wymieniają, do tego wtymże czasie postać, iżby się sami stawili, albo umocowanych z przyzwoleniem pełnomocnictwem bez zwłoki i koniecznie, jeśli odległość miejsca dozwalać będzie tegoż dnia, lub przynajmniej następnego do nich przybyli.

6. Wszystkich, tym sposobem wezwanych do Komorników, posiadaczy, albo ich umocowanych należy zobowiązywać przez rewersa, iżby oni swoich gruntów najsprawiedliwiej pokazywali granice, nie zajmując cudzych, a w zdarzeniu sporów z prawdą i ze wszelką spokojnością postępowali, nie czyniąc zgola żadnych kłótui, i nie tając w swoich granicach, żadnych prostych Skarbowych i opuszczonych Obywatelskich gruntów, do ich własności nienależących, i żeby, póki tych gruntów ograniczenie trwać będzie, nigdzie się nie oddalali, i nie brali większej liczby ludzi i Poddanych nad tę, iakiej Komornicy do pomiaru z sobą potrzebują.

7. Na mocy Konstytucyi 1764 roku, pod tytułem, ostróżność w sprawach granicznych z majątkami Koronnemi, na karcie 434, zobowiązać każdego Dzierżawcę majątku Skarbowego rewersem, iżby on do zachowania Skarbowego majątku, i odkrycia prawdziwych i aktualnych granic, iakie były do czasu przyłączenia tutejszego kraju do Rosyi, wszelkich, nie możliwości, użył środków, iakie tylko iemu się ukaza i wiadome będą, względem oderwanych gruntów przez graniczących posiadaczy pokazać ma i eść onych, czas kiedy oderwane zostały, okoliczności tego wypadku, przez kogo mianowicie to uczyniono i ja-

kie w tey rzeczy mianowicie w Sądach zasły oświadczenia, czyli też żadnych zgola nie było; że w czasie pomiaru, wszelkiego w tem, jak się wyżej powiedziasto dokładaj starania i niczego nie zataił, poźniej przysięgą ma stwierdzić.

8. Dla wiernego i oczewistego poświadczenia tak tego wszystkiego, co się w czasie robienia między zdejmowania planów być się zdarzy, jako też i w czasie sporów również dla świadectwa, do jakich miejsc każdego Skarbowego majątku i pogranicznych Obywateli przed przyłączeniem tutejszego kraju do Rosyjskiego Imperyumu rozciągała się własność, mieć należy z obustron po 12 ludzi obcych, roztropnych i świadomych, których ze strony Skarbowych w sobie wybierać proporcjonalnie z każdej wsi stosując się w wyborze ich do 250 punktu Instrukcyi Ministra Skarbu. Dla czego powinni oni oprzyśledzić na to, że będą wyznawali samę prawdę, o tem wszystkim, czego by u nich w tey mierze zapytywano, co się przy nich w czasie pomiaru wydarzy, i w iakich uroczystościach każdego spór wiodących właściciela była własność, do samego przyłączenia tutejszego kraju do Rosyi.

9. Po przyjeździe Komorników i po uzynieniu o nich publikacyi, jeżeli, ani sami właściciele, ani ich Pełnomocnicy, w przeciągu dwóch dni nie staną, zacząć ograniczenie bez nich przy obcych ludziach.

10. Dla wszystkich graniczących posiadaczy, pełnomocnictwa na granicy za ogłoszeniem Komornika, uważać jak w Instrukcyi Komorniczyj przepisano, zacząć od obławienia im, dwote tyle czasu, iak jest w Jeneralnym Regulamencie, to jest na sto wiorst po cztery dni.

11. Kto z posiadaczy w czasie ograniczenia ościennych z nim gruntów, sam za pierwszym obwieszczeniem do Komornika nie przybędzie, i pełnomocnego nie przysię; Komornik wprzód, nim pomiar zacznie, zebrawszy innych graniczących Obywateli i wyżej wyrażonych ludzi świadomych, ma jeszcze postać z dwoma obcemi ludźmi iżby się on koniecznie stawiał lub Plenipotentą przysłał.

12. Jeżeli za powtórnem obwieszczeniem, ani sam właściciel, ani jego pełnomocnik nie stanie; wtedy o tem, że iemu było obwieszczone, i że ani sam nie stał, ani swego pełnomocnego nie przysłał, wzięwszy od tych posiadaczy i będących z nimi obcych ludzi świadectwa napisane, i nadto jeszcze świadectwo od obecnych przy tymże rozgraniczeniu Obywateli i ludzi świadomych, grunta jego ograniczać i brażnego, podług odprowadzenia tak mieszkańców tey włości, iako i przyległych do niej właścicieli.

13. Podobnymże sposobem jeśli Komornik z kolei na czyjakolwiek ziemię dla rozgraniczenia przybędzie, a do niego ani sam ten właściciel, ani jego Pełnomocnik, za takim obwieszczeniem, nie stanie, wtedy rozgraniczać tego grunta podług wyżej przepisanych prawideł.

14. Jeżeli po zupełnem zakończeniu rozgraniczenia takiego majątku, do którego podług wyżej przepisanych obwieszczeń, ani się sam właściciel nie stawił, ani pełnomocnik nie przysłał; właściciel, lub pełnomocnik przybywszy, będzie się domagał nowego ograniczenia swych gruntów; to im ma być odmówione.

15. Dla kopania iam, stawiania słupów, i noszenia sznurów, brać włości, tak z ograniczającego się majątku, iako też z przyległych iemu włości i wiosek, w proporcyi do liczby dusz, w polistych miejscach nie więcej nad piętnastu ludzi, w leśistych zaś przydając dla robienia duktów po trzydziści ludzi.

16. Do rozgraniczenia pustych i nieosiadłych Skarbowych gruntów, brać do tego wyżej położoną liczbę ludzi, ze wsi graniczących z temiż gruntami.

17. Podobnym sposobem, z wyżej wymienionych włości, stosując się do teyże proporcyi, brać włości, pod wody, z wozami i podwodnikami, pod papiery komornicze jedną, pod instrumenta jedną, pod wszystkich, tak

dla służących kancelaryi, iak i dla wojskowych, na trzech ludzi po iedney.

18. Początek granic i miedz każdego gruntu, zaczynać od znaczniejszych uroczysk, iako to: rzek, rzeczek, jezior, wąwozow i innych mieysc takich, któreby swoje znaki nazawaze bez uszkodzenia zachowały, nieuważając na to, chociażby takowy pewny, na znaczniejszym uroczysku, znak początku granicy, był od tego mieysca daley, niż na sto sążni; wtedy należy tylko opisać, uroczysko to na którym mianowicie gruncie, w czyiey posesyi, naprzeciw iakiey strony i na wiele od pierwszej linii stopniow leży; ażeby w następnym czasie, początek granicy, podług takowych znaniomych uroczysk i dokładnego ich opisania można było zawsze znaleźć.

19. Plany i graniczne księgi gruntow ograniczonych sporządzać zimą, latem zaś, w te tylko dni, kiedy dla niepogody, lub dla inney iakiey przeszkody, w polu roboty nie można będzie odbywać, w sposobnym zaś czasie pomiaru nie zaniedbywać.

20. Jak te zdjęte plany, tak i sporządzone graniczne księgi kazać stwierdzać podpisami wszystkich tych właścicieli, lub ich pełnomocników, których possessya granicą ograniczona i tych, z czyim majątkiem ona graniczy, jeżeli prowadzono i tych, z czyim majątkiem ona graniczy, jeżeli oni nawyprowadzenie tej granicy dobrowolnie i bez sprzeczek się zgodzili.

21. Jesliby kto, będąc na rozgraniczeniu, potem dla podpisania polowych Zurnatów, za danem sobie obwieszczeniem niestawił się, o takich wzięwszy zaświadczenie, od ludzi ustronnych przy tem obecnych przedstawić raportem do Kommissyi, odbywającego się zaś rozgraniczenia dla tego nie zatrzymywać, ale bez nich kończyć.

22. Dla podpisania polowych Dzieńników, za nieuważających pisma używać w ich osobie Xiędza kościoła Parafialnego.

23. Oznaczać graniczne miedze kopcami i słupami, zgodnie z Instrukcyą dla Komornikow.

24. Zresztą na wszystkich granicach każdej włosci i pustozzy, iakie mianowicie graniczne znaki robić; iakim sposobem Zurnaty, czyli zapisy w polu sporządzać; w czém się trzymać nauki miernictwa; podług iakiey skali sporządzać mapy; we wszystkiem tém postępować podług danych w roku 1766 dla Komornikow Instrukcyi.

25. Wiele kto wiorst przeydzie i rzeczywiście rozgraniczy, o tém co dwa tygodnie przysyłać do Kommissyi raporta.

26. Zdarzające się przy rozgraniczeniu różne wątpliwości, na które w tej instrukcyi wyrażonego rozkazu nie umieszczono, w każdym razie, z opisaniem wszystkich szczegółow, przedstawiać do Kommissyi.

27. Jeżeli w iakich sądowych i innych urzędach, na przedstawienia i żądania Komornikow nie nastąpi podług tych przepisow należyte we wszystkim uskutecznienie, albo jeżeli by się kto przy rozgraniczeniu dopuścił nietylko kłótni, ale i iakiegokolwiek nieposłuszeństwa i nieuległości, lub też odważył się graniczne znaki spuścić, o takim Komornicy mają przedstawiać do Kommissyi.

Z autentycznym Zgwidno: Sekretarz Jerzy Malewicz.

1. Od Litewsko Wileńskiego Gubernińskiego Rządu odbiawia się: aby zyczący kupić dom w mieście Wilnie za Arsenalem sytuowany należący do własności J.P. Chodasewicza obywatela Wileńskiego, iawili się dla licytacji z gotowem i pieniądze lub ostateczną kaucyją w terminie na termin: pierwszy 5go wtóry 11go a trzeci ostateczny 17go dnia 8bra mca terażniejszego roku, gdzie okazane będzie i poszczególnie opisanie wzmianowanego domu. Roku 1817 mca Julii 11go dnia.

Expedytor Jan Sokołowski.

Naczelnik Stołu Perzanowski.

2. Od Litewskiego Wileńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się przez niniejsze, iż zastianek Iwaszkowscyżna z iedną włoką ziemi i trzema morgami lasu, wydzielony przez Sąd Exdywizorski od majątku Serenczan, Obywatela Morykowiego w powiecie Zawileyskim położonego, za dług Wileńskiego klasztoru Siostr Miłosierdzia, przeznaczone od tegoż Rządu na publiczną przedź, z tém, iż zyczący go kupić przybywali do Wileńskiej Izby Skarbowey dla targow na terminy pierwszy d. 20, 21 i d. 23 a 30i ostateczny dnia 26 nadchodzącego miesiąca Sierpnia, z gotowem ewikycymi albo z gotowem i pieniędzmi, gdzie się im okaże szczególowe opisanie tego Zastianku i dochód z niego pobierany. Dnia 28 czerwca 1817 roku. Sowiennik Wincenty Ławrynowicz.

Expedytor Sokołowski.

2. Z powodu zbliżających się wyborow Szlacheckich na przyszłe tryenium do różnych w Gubernii obowiazkow w Naywyższym Etacie, i w wydanych adzielnych Naywyższych i Rządzającego Senatu Ukazach położonych. Jakowe wybory na osno-

wie rozkazu wyższej władzy, co trzy lata odbywały się w Gubernialnym mieście Mińsku, przeto dla zgromadzenia do Mińska Szlachty z Powiatow, J.W. Miński Cywilny Gubernator i Kawaler Kozimierz Sulistrowski, naznaczył czas wyborow, w dniu 26 nadchodzącego mca sierpnia terażniejszego roku. Dla obwieszczenia zaś Szlachty przez posrednictwo Ziemskiej i Mieyskiej policyi, wydane są w tej mierze do Powiatowych Marszałkow stosowne przedpisania. A gdyby i oddalona z Gubernii Szlachta była o tem uwiadomiona, i na naznaczony Elekcyi termin mogła też przybydź; Miński Rząd Gubern. przez niniejszą obwieszcza. Dnia 27 Junii 1817 roku. Sekretarz Nadworny. Konsyharz Czerniejew.

2. W Mińskim Rządzie Gubernialnym ma się sprzedawać publiczną licytacyą opisany za dług od mińskiego mieszczanina żyda Mowszy Leybowicza należny Mińskiej Izbie powszechney opieki, dom murowany, znajdujący się w mieście Mińsku; domu tego długość 4, szerokość 5 sążni, w dolnym pięttrze sklepow kupieckich murowanych sześć: pod domem sklep murowany sklepiony: pokryty dachowką: rocznego dochodu z tego domu wyrachowano 400 rubli asygnacyami. Na takąową przedź przeznaczają się terminy następującego miesiąca augusta: pierwszy dnia 10go, drugi dnia 13go, a trzeci ostateczny dnia 14go. Zatem zyczący sobie kupić dom takowy, mają przybywać do pomienionego rządu sami, albo przez nich prawnie umocowani, w terminach wyżej wyrażonych. Dnia 20 Junii 1817 roku.

Sekretarz Czerniejew

Powytczyk Dobrowolski.

2. W Mińskim Rządzie Gubernialnym przedawać się będzie przez publiczną licytacyą opisany za dług od Mińskiego mieszczanina Gottliba Reksa należny Izbie Skarbowey Powszechney opieki, dwupiętrowy dom murowany, z dalszem zabudowaniem, w mieście Mińsku znajdujący się. Roczny dochodu z tego domu wyrachowano 150 rubli srebrem. Na takąową przedź naznaczają się terminy następującego miesiąca augusta, pierwszy dnia 7go, drugi dnia 8go, a trzeci ostateczny dnia 9go. Zatem zyczący sobie dom takowy kupić, mają przybywać do tegoż Rządu sami, albo ich prawnie pełnomocnicy, na terminy wyżej wyrażone dla licytacji. Dnia 20 Junii 1817 roku. Sekretarz Rada Nadworna Czerniejew.

Powytczyk Dobrowolski.

2. Od Głównego Sądu drugiego Białorusko Witebskiego Departamentu czytu się ogłoszenie; iż gdy Tytułarny Sowiennik byłego Woiwodziwa Witebskiego stolnik i tegoż Sądu Expedytor, Antoni Dunin Slepśc, Obywatela Powiatu Nowelskiego, Jana Piotrowicza z procedury w tym sądzie o podniesienie na siebie nie prawnie otrzymanych Dekretow, i przewidzioney o summy poszukiwanej 250 czerwi 21. konwikcyi rozwiniętego zakwieciwał, przeto, iak nawzajem rzeczony Piotrowicz z ciotkowiczy swoiey pretensyi o takąową summy do tegoż Sowiennika Dunina Slepścia stosowanej w roku idącym 1817 mca marca 20 dnia datowanym a eorundem 21 w tutajszym sądzie Głównym zgo Witebskiego Departamentu przyznany zapisem swoim zakwieciwałszy, wszystkie w tym sądzie uzyskane Dekreta i przewidzioną konwikcyą tudzież do Gubernińskiego Witebskiego Rządu podawane próśby, nastaje rezolucye wydawane do Policyow Ukazy czynione do różnych Gubernińskich Rządow Soobszczenia czyli komunikacye, tudzież o Publikowane przez Gazety Kurjera Littgo w roku 1813 mca czerwca 30 dnia pod Nm 58 w dodatku nawszelkie tegoż Sowiennika Slepścia summy zeprzecczenie, wiecznie i nazawsze skasował i unikczemnit — Tudzież wszelkie summy tegoż Sowiennika Slepścia bądź u kogo na kredytach będące, jako tego nie zaprzeczony własność wolnemi do odzyskania uznał. Ten Sąd tudzież Główny za podaną do siebie prozbą w skutek rzeczoney przyznanej kwietacyynego zapisu uczynioną idącego roku 1817 mca maja 21 dnia rezolucyą swoją z pod takowego zaprzeczenia wszelką własność i summy bądź u kogo znajdującey się tegoż Sowiennika Slepścia z pod uczynionego zaprzeczenia uwolniaszy o tém wszystkim do Rządow Gubernińskich, Witebskiego, Mińskiego Litewsko Wileńskiego i Kommissyi na Interessa Radziwiłłowskie ustanowioney Soobszczenia posłał i że tylekroć pomieniony Tytułarny Sowiennik Slepśc wszelkie sobie bądź od kogo winne summy i należności, iaką swoją własność jest moce odbierać i odzyskiwać uwiadomiam powszechność. Roku 1817 mca Junii 8 dnia.

Sędzia Onufry Zbrozek.

Sekretarz Sucha.

Daniel Sipko Sekretarz Guberski.

2 Sąd Główny Wileński 2go Departamentu Remissyjnego Roku 1816 Nowembra 29 dnia na majątku po zesłym Chorążym Brasławskim Józefie Rudominie wyznaczył Sąd Taxatorsko Exdywizorski — Jakowy Sąd w terminie z obwieszczenia przez dylacyjny wyrok dnia 3 Julii Roku 1817 w majątności Dudach w Powiecie Zawilejskim ogłoszony, Inwentaryą ogólnego majątku nstychmiast, komportacją dokumentów na stronach do interesu wchodzących na dzień 1 Septembra roku terażniejszego 1817 do Akt Ziemskich Powiatu Zawilejskiego na sześć tygodniowe przetrwanie, wymiar Geometryczny majątkow konkursowituległych z zamisrem ukńczenia po dzień 1 Nowembra terażniejszego roku i złożenie się powtórne sądownictwa w majątności Dudach na oczywiste Sprawy sądenie w dniu 21 Januاری roku 1818 przeznaczył, i do takowego czasu Administracyą majątku Dud w Poie Zawilejskim J. V. Marszałkowi Dzisienskiemu Tomaszowi Łopacińskiemu, Duk zt w Powiecie Brasławskim J. V. Chorążney Brasławskiej Barbierce z Szczytów Rudominowej pod wiedzą Opiękną iey i Sukcesorek J. V. Marszałka Ptu Lepelskiego Józefa Szczyta, Druyki w Poie Dzisienskim Sekretarzowi Gil Wileń Komitetu W Mateuszowi Chojnowskiemu z obowiązkami kalkulacyi wręczył — O nastaniu iktowego wyroku pretensorow i Kredytow do wyrażonych majątkow dla nalżnego pod upadkiem pretensow do wyzuczonego Sądu w czasie stanwienia się przez trzykrotną w gwiecie Krajowej awizacyą zawiadania. 1817 Roku Julii 7 dnia Dudy

Justyn Pac P. marnacki Sędzia Ziem. Wilej. Prezyd. Exdywiz.

Antoni Skarżński Sędzia Grodzki Trocki Exdywiz.

Jerzy Zdroj w k. Podśdek Ziemski Powiatu Dzisienskiego Exdywizor.

Regent Czernicki.

Komitet do murowania Kramow w mieście Nowogródku w gubernii Litewsko-Grodzieńskiej wyznaczony.

2. Podane do wiadomości, że w mieście Nowogródku odpawiac się będzie licytacya na podrad wy-murowania całego kwadratu kramow w Rytku na miejscu byłego cmentarza przy kościele po Jezuckim, która to licytacya racznie się w mieście Nowogródku w miejscu posiedzeń komitetu w pierwszym terminie dnia 15 Julii oruga 25 augusta a trzecia i ostatnia dnia 15 Septembra w tym roku 1817. Ktoby więc ochoczym był do podjęcia się takowej Fabryki, raczy przybyć do Nowogródka na oznaczony termin opatrzoną dostateczną kaucyą a kondycyę wszystkie oraz Plan cały będą każdemu przez komitet komunikowane. Datt w Nowogródku roku 1817 Junii 26 dnia. Michał Muckiewicz, Florian Woyńłowicz

2. Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej dnia 27 oktobra 1816 roku zapadłym, mając Sąd Ziemski Ptu Grodzieńskiego porozoną sobie do rozpoznania Sprawy między JOOXX Alexandrą z Młockich matką Szambelańową b. Dworu Poligo Adoltem, Julianem, i Emilianem synami oraz Jolantem b. Marszałkiem Gubernii Wileńskiej i Antonim Prezydentem Sądow Granicznych Ptu Wileńskiego Giedroycami, Kuratorami, tudzież J. V. Józefem Młodzianowskim Sędzią Appellacyjnym Królestwa Polskiego, jako Opiekunem a rzecznikiem Kredytow, i Pretensorami stosownie do Regoł teyże Remissyjnych przez akcesoryjną swoją cesyą na dniu dzisiejszym zasła, przeznaczwszy na wszystkich Kredytowach i Pretensorach rozmaitych Papierow do takowej Sprawy postugującej b. in natura, a zś r. homego majątku Xięcia Alexandra Giedroycia u tychże Kredytow i Pretensorow w zastawie będącego na Regestrze Komportacya w dniu 1 Augusta idącego roku do Kancellaryi tego Sądu z obowiązkiem oprysężenia oney spełnić się powinna, tudzież dalsze Akcesoryjne załatwwszy kwestye, pomimo już czynionych uprzednio Awizacyow trzykrotnie jeszcze ponawia ogłoszenie — Skutkiem czego wszystkich Kredytow JOOXX Jozefa i Alexandra Giedroyciow niemniej z jakiegokolwiek względu do majątku Antopola w powiecie Kobryńskim Guber. Grodzieński y teżącego Pretensorow, oraz mających obliży byłych Kuratorow tegoż Xięcia Józefa Giedroycia to jest: JO. X. Alexandra Giedroycia Szambelana byłego Dworu Polskiego J. V. Deiascego Jenerala od Infanteryi byłego Litewskiego Wojennego Gubernatora i J. V. Jagmina b. Marszałka Kobryńskiego, lub od J. Pana Kazimierza Bałaszewicza przez Xięcia Alexandra Giedroycia umocowanego, do jednoczesowej w tym Sądzie rozprawy na kadencya następną Sto Mihaliską od dnia 1go Oktobra idącego roku przynależną mającą pod upadkiem ich należnościow i wszelkich stosunkow powolun. Dzieło się w Grodnie roku 1817 miesiaca Junii 23 dnia w protokule podpisano. Józef Wolmet Prezydent Ziemski Powiatu Grodzieńskiego, Antoni Mazowski Sędzia Ziemski Powiatu Grodzieńskiego, Franciszek Klimowicz Sędzia Ziemski Powiatu Grodzieńskiego.

Zgodność z Protokulem Sadowym po świadozam Wawryana Kadorowski Regent Ziem. Ptu Grodz.

2. Roku 1817 miesiaca czerwca 20 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w Głównych dobrach Dowstarach w powiecie

Szawell., dziedzictwa W Jakuba Kaczanowskiego Grodzki Sędz. poseszłym oycu Józefie Kaczanowskim W. Marszałku, osiagnionego za remissją powiatowego Ziemgo Sądu, w dacie 7 d. terażni mca zasła dnia 26, w należytym Komplecie złożony porządkiem przez prawo opisany i sdownictwo swoje stworzył, a w biegu Exdywizyjnego dzieła, po nakazaniu potrzebnych dopełnień komport. cyz wszelkich dokumentow na dzień 2gi Lipca b. roku, przez wszystkie strony przy aktach Ziemskich naznaczył, i ostateczną rozprawę na dzień 13 września tegoż roku, zaodeterminował, w jakim czasie aby wszyscy pod jakimkolwiek nazwaniem, do majątku W. Kaczanowskiego Pretensorowie, z prawnymi dowodami, sumi lub przez umocowanych, do rozprawy stawaty pod uratą wnależnościow rzeczy przez trz krotną niniejszą awizacyą wyzwo.

Franciszek Piotrowicz Ziem. Szawell. i Exdywizor Regent.

2. Ciotka moja JO. Xięzniczka Justyna Woroniecka będąca w Warszawie w klasztorze Panien Maryawitek (N. N. P. M.) mając różne obliży, które stanio są co zarządow pruskich w Xiędze Hypoteczney dozwołone od stron winnych — Instalowania; doład za onemi ani summy, ani procenta nieopłacywane, (do dziesięciu lat już na Junio upływające terminu dochodzą) gdyby czasem nieparady jaką ofiarą ważności swęy, lub dawnosci nie uległy; wtem wszystkim w imieniu Jey (nim rzecz okaże się do kogo przynależną w dochodzeniu za onemi należnościow z Rekodajnych opisow.) wyokle niniejszem oświadczeniem zastrzegam, a na mocy wstępu mego... Czas narstwo upuszczony, ożywie sprawiedliwoscią Prawa nieomieszka się...

Obywatel Powiatu Bobruyski Rotmistrz i Deputat J. Hryniewicz.

2. Na dniu 20 Julii, u niżej podpisanego w mieście Wilnie w nocnej porze zbiegł człowiek Sławnomy nazwiskiem Michał Zarzecki, kłóren odbrószy szkatułkę zabroń w złocie duk. sztuk 85, i sto rublową arrygnatę. Opisanie onego szkatułow iest następnie: tworzy by z może dwóch arszynow, i czterech wierzchow, twarzą czystey nieco smaglawey, bez bałambardow, w całym swoim układzie dziecinny i roztrzepany mówi zła polszczyznę, mieszaiąc często proste wyrazy — z Professyi uczony Kunsztu krawieckiego, onego dobrze posiada, pod moment ucieczki swojej, miał na sobie surdut sukna szaraczkowego, kamizelkę granatową suknienną z karmazynowemi wypustkami, chustkę kolorową tudzież raytuzę płocienkowę w paski niebieskie, kapelus z zięczy czarny okrągły; liczy wieku lat 19, W szkodzi znacznie wyrzadzony ktoby onego posciagnał i przez pośrednictwo władzy ziemskiej lub Miejskiej raczył dostawić do Sądu Ziemskiego Wileńskiego, prócz winney wdzięczności odbierze nadgrody rub assyg. 50, niemniej koszt obowiazanie się wrocic jakiby na ten cel był wydatkowany.

J. Skoczynski

2. Majątek Ławenow czyli Poluyki w powiecie Wileńskim w Patafi Ponedelskiej położony, w roku 1816 7bra 9 dnia zoatł przez W. Leona Kaczyńskiego Komornikowicza powiatu Wilekomier. mnie niżej podpisanemu na wieczność przedany, i Prawo wieczyste przedazne w roku 1817 marca 14 dnia przez tegoż W. Leona Kaczyńskiego w Ziem. Wilekom. przyznane, obok tego podał teyże W. Kaczyński na tabelli długow sunny zawinione do wyofaty kredytowom, z jkowych kredytow którzy swoich należnościow jeszcze nie odebrali i ci którzy w jakim bądź stosunku mają do W. Kaczyńskiego Komor. pretensyą, izby pod amissyą po rok 1818 Apryla 23 dnia V. S. (do którego terminu Ewikwa iest zestawiona) jawili się do tegoż majątku Ławenowa czyli Polujek, dla odebrania lub zrobienia pewnego układu, o czém po trzykroć przez Kuryera Litew. awizuję. — Dat 1817 Julii.

F. Eysymont.

1. Dom na pohulance, do PP. Hertow należący, przedany od nich został W. Assessorowi Kollegialnemu i Kawalerowi Trefurt. Ktoby do takowego domu miał jaką pretensyą, zechce, w przeciągu sześciu tygodni, zgłosić się do pomienionego nabywcy domu, mieszkającego na ulicy niemieckiej w domu P. Leyboszyca.

1. Xięgarnia Uniwersytecka otrzymała wielki transport papierow muzykalnych, których katalog wkrótce ogłoszony będzie.